

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

UUSI KAVERI,
Sinttu!

TAMMI

Elina **Nanu**

Maikki **Sinttu**

Sappo **Esteri**

Roosa

Jappe

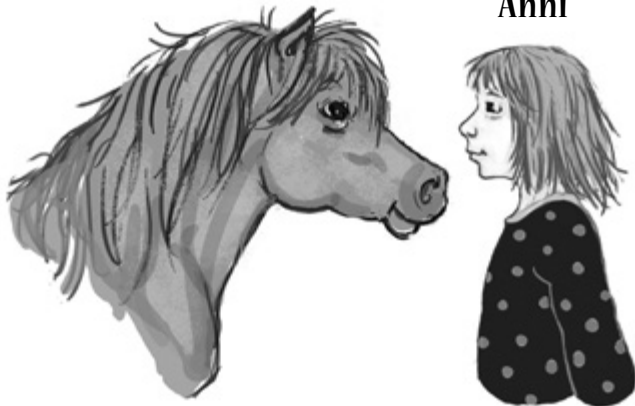
Molla

Sara-Liina

Sami

Anni

Lin Hallberg – Margareta Nordqvist

Sinttu-kirjat

Maailman ihanin Sinttu
Torstaina nähdään, Sinttu
Hieno hyppy, Sinttu
Aprillia, Sinttu
Kiva leiri, Sinttu
Sinttu on paras!
Suuri seikkailu, Sinttu
Älä pelkää, Sinttu!
Yli esteiden, Sinttu
Tallilla tapahtuu, Sinttu
Kesä kutsuu, Sinttu!
Maalla on mukavaa, Sinttu
Ystävät yhdessä, Sinttu
Kaikki peliin, Sinttu!
Uusi kaveri, Sinttu!

Sinttu – Heppafanin oma kirja

Sinttu – Ponifanin päiväkirja

Eppu-kirjat

Eppu etsii kotia
Eppu tulee taloon
Eppu on hyvä ystävä
Eppu ja paras joululahja
Eppu menee kouluun
Eppu karkuteillä
Eppu ja kesän paras päivä
Leirillä on hauskaa, Eppu

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

UUSI KAVERI,
Sinttu!

Suomentanut Marvi Jalo

Kustannusosakeyhtiö Tammi
Helsinki

Ruotsinkielinen alkuteos: *Sally och Sigge*
First published by Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden
Published in the Finnish language by arrangement with
Bonnier Group Agency, Stockholm, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2017
Kuvat © Margareta Nordqvist, 2017
Todellisen Sinttu-ponin valokuva © Peter Hiltunen
Suomenkielinen laitos © Kustannusosakeyhtiö Tammi, 2018

Painettu EU:ssa
ISBN 978-951-31-9904-3

Sisällys

Isoja tyttöjä.....	5
Elina ja Maikki.....	13
Ystävä hädässä.....	26
Omalleen uskollinen.....	41
Salli.....	52
Salli ja Sinttu.....	64
Vaihdetaan hevosta.....	76
Kuka saa ratsastaa Sallilla?.....	89
Se, joka uskaltaa.....	100
Kun kaikki menee pieleen.....	111
Parhaat kaverukset.....	122

Isoja tyttöjä

Elina käy ratsastamassa Siltakylän ratsastuskoululla. Hänestä kaikki tallin hepat ovat kivoja, mutta kaikkein paras on kuitenkin Sinttu.

Söpö ja kiltti Sinttu, jolla on niin ihana laukka ja joka tykkää niin kovasti esteistä.

Elina on unelmoinut alusta saakka, jo ratsastamaan ruvetessaan, että saisi hoitoponikseen juuri Sintun.

Nyt kun Elina on yksi tallin isoista tytöistä, hän herää lauantaiaamuisin aikaisin ja lähtee aloittelijoiden tunneille auttamaan ratsastuksenopettaja Inkaa.

Torstaina on Elinan oma ratsastustunti, tiistaisin ja sunnuntaisin hän saa hoitaa Sinttua ilman ohjausta. Nykyisin Elina viettääkin miltei kaiken vapaa-aikansa tallilla.

– Valtavasti vastuuta noin pienelle tytölle, äiti sanoo.

– Musta tallilla autteleminen on kivaa, Elina vastaa. – Ja itse asiassa mä kuulun siellä nyt isojen tyttöjen joukkoon.

– Tiedän kyllä, äiti huokaa. – En vain tahdo pysyä perässä.

– Mäkin olen kohta jo iso tyttö, Elinan pikkusisko Linnea visertää.

– Kestää vielä tosi kauan, ennen kuin sä voit päästä hoitajaksi, Elina huomauttaa.

– Et sinä sitä määrää, Linnea tokaisee.

– Eihän Elina sitä määrääkään. Annetaan Inkan hoidella se määräyspuoli, äiti sanoo.

Linnea juoksee ulos leikkimään kaverinsa

Saanan kanssa, mutta Elina makaa sohvalla miettimässä.

– Penni ajatuksistasi, äiti sanoo leikkisästi.

– Mun ajatukset on paljon kalliimpia, Elina vastaa.

– Mitä sinä oikein mietit? äiti kysyy.

– Sitä vain, että on hyvä, kun Inka määrää, Elina hymyilee. – Muuten riitelemisestä ei tulisi loppua.

– Mutta onhan teillä jokaisella nyt oma lempihevonen, äiti sanoo.

– Niin on, Elina nyökkää.

– No mistä te sitten riitelette? äiti ihmettelee.

– Siitä, millä tavalla kuuluu harjata tai ratsastaa. Sellaisesta, Elina kertoo. – Jokainen muka tietää asiat parhaiten.

– Kuulostaa vähän tyhmältä, äiti sanoo.

– Niin se onkin, Elina nyökkää. – Mutta silti me riidellään.

– Mitäs Inka siihen sanoo?

– Että jokainen hoitakoon vain omaa hoitsuansa, Elina nauraa.

Kun äiti on lähtenyt ruuanlaittoon, Elina onkii Sinttu-päiväkirjansa ylös lattialta. Hän suukottaa Sintun turpaa ja etsii puhtaan sivun.

Huomenna on torstai, ja me aletaan taas ratsastaa säännöllisesti. Mä haluaisin ratsastaa pelkästään Sintulla, mutta Inka ei suostu. Mitä jos mä saan Sapon! Tai Japen! Mä EN HALUA vaihtaa hevosta! Nanu on aina happamalla päällä, Molla vihaa esteitä ja Sami tekee inhottavia temppujaan. Sinttu on paras. Eikä mitään vastaväitteitä!

Seuraavana päivänä Elina, Maikki, Anni, Esteri, Sara-Liina ja Roosa lähtevät yhdessä tallille koulun jälkeen. He ovat ratsastaneet melkein koko kesän vain omilla hoitoponeillaan. Elinan lisäksi hevosenvaihto hermostuttaa kaikkia muitakin.

– Kyllä meidän pitäisi joka tapauksessa saada hoitaa omia hoitsujamme, Elina julistaa.

– Siihen ei Inka suostu, Sara-Liina sanoo.

– Mä varmana kuolen surusta, jos en saa hoitaa Mollaa, Roosa huokaa.

– Varokoon nahkaansa se, joka saa Nanun, Maikki varoittaa. – Nanu äksyilee, kun sitä hoidetaan.

– Sellainen Nanu on kai aina ollut, Sara-Liina sanoo.

– Älkää pelotelko, Roosa huudahtaa.

– En mä ketään pelottele, Maikki väittää.

Taas on riita käynnissä. Maikki, Elina ja Anni vastaan Roosa, Esteri ja Sara-Liina.

– Kyllä Maikki tuntee Nanun parhaiten,
Elina sanoo.

– Ehkä hän on väärässä, Roosa sanoo.

– Ehkä Nanu kiukuttelee juuri sen takia,
Sara-Liina nyökkää.

– Älkää nyt sentään tuollaisia kuvitelko, Anni sanoo.

Nokittelu loppuu, kun Inka tulee talliin. Kaikki tietävät, ettei Inka pidä riitelystä. Tytöt vilkuilevat silti äkäisesti toisiaan, kun Inka kirjoittaa ponien nimiä ilmoitustaululle. Sinttu, Sami, Sappo, Jappe, Nanu ja Molla.

– Te tarvitsette uusia haasteita, mikäli haluatte tulla hyväksi ratsastajiksi, Inka sanoo.

– Kyllä me halutaan! Sara-Liina huudahtaa.

– Sano nyt vain, kuka ratsastaa milläkin ponilla! Elina vaatii.

– Ei sitten mitään vastalauseita keneltäkään, Inka varoittaa. – Lupaatteko?

– Joo! kaikki huutavat kuorossa.

Esteri ja Anni irvistävät pelokkaasti, kun Inka kirjoittaa heidän nimensä Sapon ja Samin kohdalle. Roosa saa ratsukseen Japen ja Sara-Liina Mollan. Viimein ovat enää

Elina ja Maikki jäljellä. Iloinen kutina, jota Elina yleensä tuntee ennen tunnille menoa, on vaihtunut levottomaan lepatukseen vatsassa. Tuntuu kauhealta ottaa Nanun riimu seinältä ja mennä muiden kanssa ulos tarhalle.

– Kiva kun saatiin vaihtaa poneja keskenämme, Maikki sanoo.

– Niinhän sä luulet, Elina mutisee.

Elina ja Maikki

Elina päättää olla topakka Nanua hoitaessaan ja näyttää muille, että kyllä hän pärjää.

Mutta kun Elina yrittää mennä pilttuuseen, Nanu kieltäytyykin antamasta tilaa. Ei auta, vaikka Elina taputtaa sen takamusta. Nanu vain luimistaa ja näyttää vihaiselta.

- Maiskuta, Maikki sanoo.
- Tönäise sitä, Sara-Liina neuvoo.

Nanu ei laske Elinaa pilttuuseen, ennen kuin Inka tulee auttamaan.

- Nanu testaa, pelkäätkö sinä, Inka sanoo.
- Niin varmaan, Elina mumisee.

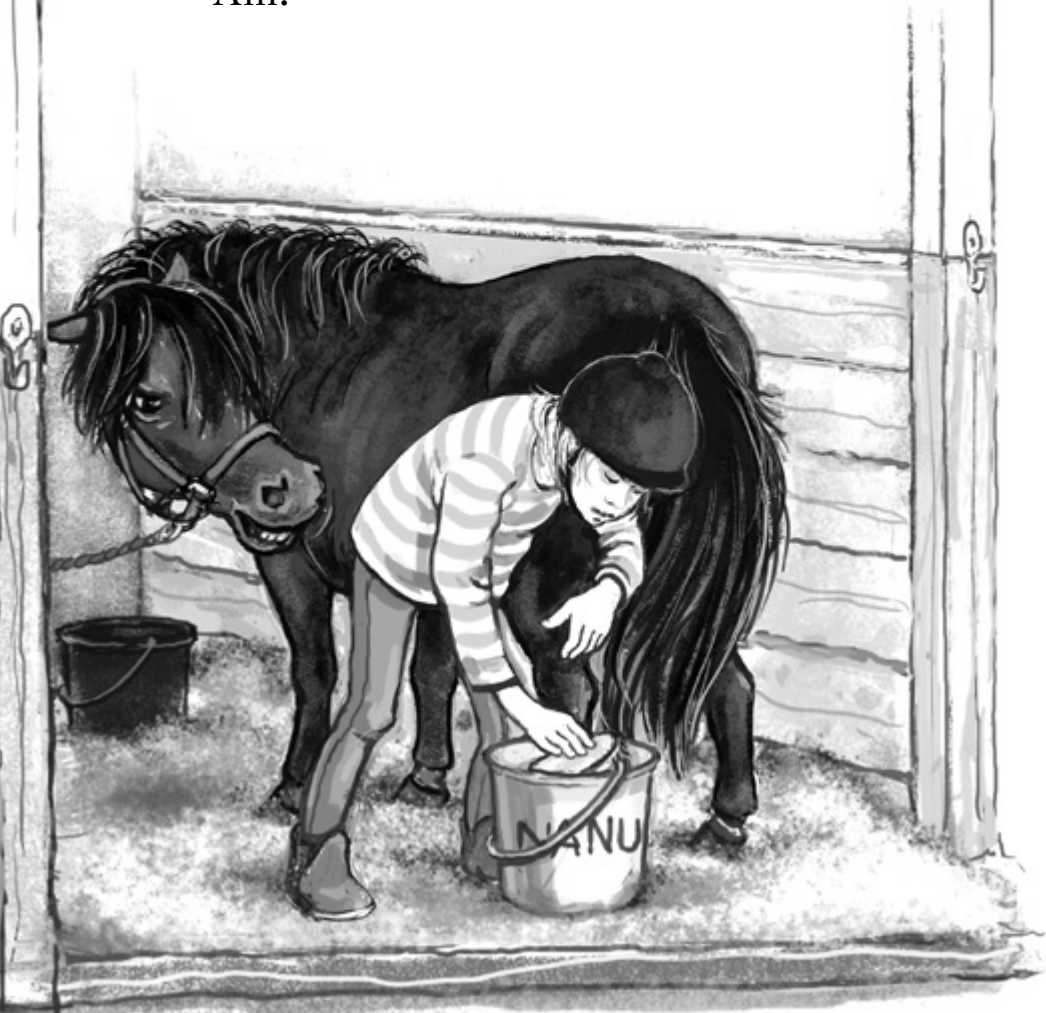
Inka jättää Elinan ja Nanun kahden.
Tamma kurtistelee turpaansa ja irvistelee
ilkeästi.

Se ei selvästikään pidä siitä, että
vatsanalustaa harjataan, eikä se myöskään
halua nostella jalkojaan. Kun Elina ryhtyy

kampaamaan otsatukkaa, hänen on pakko pidellä lujaa kiinni riimusta. Sitten kun Elina kumartuu ottamaan harjakamman hoitoämpäristä, Nanu käyttää tilaisuutta hyväkseen ja näykkäisee häntä takapuolesta.

– Aih!

– Puriko se sua?

Sara-Liina kurkistaa pilttuun seinämän yli.

– Puri, Elina nyökkää.

– Sun täytyy komentaa sitä, Sara-Liina sanoo.

– Sattuu, Elina vastaa, vaikka oikeasti kipu on jo lakannut.

– Jos sä et komenna, Nanu tulee joka hoitokerralla aina vain pahemmaksi, Sara-Liina sanoo.

Pahuksen Sara-Liina! Elina kääntää hänelle kiukkuisesti selkensä. Oikeasti hän haluaisi mennä Sinttua halaamaan. Tuntuu kummalliselta katsoa, miten Maikin käsivarsi roikkuu Sintun selällä, kun hän juttelee Annin kanssa, joka hoitaa Samia viereisessä pilttuussa. Sinttu näyttää yhtä iloiselta ja kiltiltä kuin aina. Eikö Sinttu välitä, kuka sitä hoitaa? Kun tulee aika noutaa satulat, Elina haluaisi lähteä kotiin. Ei edes lupaus esteiden

hyppäämisestä saa häntä hyvälle tuulelle. Hänen on pakko ensiksi satuloida Nanu, ennen kuin hän voi mennä ratsastamaan.

– Pidä kiinni oikeasta ohjasta, kun kiristät satulavyötä, Maikki vinkkaa. – Silloin Nanu ei pääse puremaan.

– Eikö me voitaisi vaihtaa? Elina kysyy.

– Pelkästään satuloimisen ajaksi?

– Ei käy, Maikki sanoo.

Maikki, joka niin pelkäsi Sinttua pudottuaan kerran aloittelijana sen selästä, marssii iloisena talliin Sintun satula sylissänsä.

Elinan on pakko ottaa Nanun satula ja palata takaisin pilttuuseen. Kädet vapisevat hänen nostaessaan satulaa Nanun selkään. Kun Nanu juntaa hänet väliseinää vasten, eivät kyyneleet ole enää kaukana. Elina karjaisee, mutta suusta tulee vain vaivainen inahdus.

Nanun korvat ovat luimussa, ja kun Elina kumartuu tarttuakseen satulavyöhön, tamma puree häntä uudelleen. Tällä kertaa Elinan käsivarteen jää punainen jälki. Kun Inka tulee katsomaan, miten satulointi sujuu, Elina itkee Nanun pilttuun ulkopuolella.

Tämä on niin jännittävää, ettei henki tahdo kulkea! Huomenna Inka menee hakemaan uuden ponin, ja me päästään mukaan! Kunpa voisimme lähteä heti paikalla! Uusi poni on nimeltään Salli. Ja nyt tulee se kaikkein paras uutinen. Salli on Sintun ja Samin sisko! Voi kun nyt olisi jo huomina!

Siltakylän tallilla pyörähtää käyntiin uusi ratsastuskausi. Inka päättää, että hoitotyttöjen on aika kokeilla uusia hevosia. Kun Elina saa ratsukseen Nanun, eivät kyöneleet ole kaukana. Nanu on Maikin hoitoponi, joka on tullut entistäkin kiukkuisemmaksi. Kun se näykkäisee Maikkia pahasti, on Inkan pakko tehdä asialle jotain. Nanu saa lomaa ratsastustouhuista, ja tallille tulee uusi hevonen...

Uusi kaveri, Sinttu! on 15. osa ponytytöt valloittaneessa sarjassa, joka kertoo Elinan ja maailman suloisimman shetlanninponin Sintun seikkailuista kodikkaalla Siltakylän tallilla.

Kannen kuvat: Margareta Nordqvist

ISBN 978-951-31-9904-3 • L84.2 • www.tammi.fi